

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. Z.** správcu konkurznej podstaty úpadcu Ing. I., zastúpeného JUDr. L.. proti žalovanému v **I. rade Ing. arch. I.**, žalovanej v **II. rade Ing. G.**, obidvaja zastúpení JUDr. J., o určenie neúčinnosti právneho úkonu, na odvolanie žalovaných proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 67 Cbi 371/00-36 zo dňa 9. júla 2007, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol návrh žalovaných na prerušenie konania.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa domáha proti žalovaným určenia neúčinnosti právneho úkonu – darovacej zmluvy zo dňa 1. júla 1997, na základe ktorej K. rozhodol dňa 15. októbra 1997 o prevode spoluvlastníckeho podielu žalovaného v I. rade vo výške $\frac{1}{2}$ k nehnuteľnostiam, zapísaným na liste vlastníctva č. X. ako parc. č. X. zast. plocha o výmere 483 m², parc. č. X. – zast. plocha o výmere 216 m² v kat. území B. s tým, že uvedený právny úkon je voči konkurzným veriteľom úpadcu právne neúčinný.

Žalovaní navrhli uvedené konanie prerušiť s poukazom na skutočnosť, že spor, ku ktorému sa predmetná žaloba viaže – sp. zn. 38K 39/95, bol daný na preskúmanie Európskemu súdu pre ľudské práva v Štrasburgu. Návrh na prerušenie konania však nemožno považovať za dôvodný, pretože nie sú splnené podmienky uvedené v ustanovení § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Súd ho preto zamietol.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podali žalovaní odvolanie.

Podľa ich názoru sa súd prvého stupňa mal zaoberať celým ustanovením § 109 O.s.p. a keďže neurobil iné vhodné opatrenia, mal konanie prerušiť s ohľadom na práve prebiehajúce konanie pred Európskym súdom pre ľudské práva v Štrasburgu č.j. 33667/03, v ktorom je namietané aj konanie, vedené na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 38K 39/95, ktoré sa vzťahuje na prejednávanú vec sp. zn. 67 Cbi 371/2000 a má na ňu zásadný vplyv.

Navrhujú, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu na prerušenie konania vyhovie a konanie preruší do doby meritórneho rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné.

Podaním zo dňa 31. mája 2005 žalovaní navrhli, aby súd postupoval podľa § 109 ods. 1 O.s.p. a prerušil konanie v predmetnej veci vzhľadom na konanie, vedené pred Európskym súdom pre ľudské práva pod sp. zn. 33667/03, v ktorom si podľa ich názoru uplatňujú spravodlivé zadosťučinenie voči Slovenskej republike ako aj Spolkovej republike Nemecko.

V danom prípade nebola preukázaná žiadna súvislosť medzi konaním, na ktoré žalovaní poukazujú a predmetným konaním o určenie neúčinnosti právneho úkonu, nie je preto dôvod na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Nebola tiež preukázaná existencia žiadneho z dôvodov pre prerušenie konania, uvedených v § 109 ods. 1 a § 109 ods. 2 písm. a/, b/ O.s.p. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 11. júna 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu